

The African Express

DAILY EDITION

'The African Express' is een uitgave van 'Gateway to Africa', in samenwerking met ConceptT.

Zaterdag 7 juni stond in het teken van het afzien. Twee weken lang hebben we te veel gegeten, te weinig bewogen en te veel stilgezeten. De commissie vond het daarom tijd om collectief eens goed de spiertjes te laten werken. Dit afzien moest gebeuren in het Amfiteater, een rotsformatie die haar naam eer aan doet. Een werkelijk waar fantastisch uitzicht (zoals mijn moeder zou zeggen, "oh wat mooi!").

Het grootste deel van de groep ging deze uitdaging aan en had zich ingeschreven voor de tocht der tochten van 22 km. Op het einde wachtte daarom dan ook het fel begeerde kruisje. Enkele dappere strijders maakten, onder muziek van Rocky, de spiertjes goed warm om vervolgens aan de (niet noemenswaardige) 7 km te beginnen. Echter, deze groep zegt wel een stuk hoger te zijn gekomen. Na dit heugelijke feit wel 10 keer te hebben herhaald voelden ze zich toch vermoeid, net als Leon die van de kramp gelukkig op het einde niet meer verder kon.

Afgelopen nacht hadden de meesten nog gedroomd over een hike in de bergen en op toppen te komen waar er schone blikken over watervallen geworpen konden worden. Maar zoals bij de meeste dromen, ze zijn bedrog (Marco B., 1991). De hike ging over 22 km van het visitor centre naar de voet van de waterval en terug. De eerste kilometers waren onder leiding van Maarschalk Frank Arms over het asfalt, dat overigens in slechte staat was (toch nog een studiepuntje!). Maar eenmaal aan het begin van de hike aangekomen bleek dat we echt de wildernis in gingen.

Paadjes met aan de linkerkant natuur en aan de rechterkant, ook natuur. Op de paden lagen verschillende stenen en boomstronken om het nog eens wat moeilijker te maken, niet struikelen Tom. Vanaf minuut een werd duidelijk dat het afzien was.

Aan het einde van het pad dat we gevolgd hadden stond een mooie peil op een rots geschilderd. Wij, die ons keurig aan de regels houden, hebben natuurlijk deze peil gevolgd. Dit gesterkt door de kaartlees-capaciteiten van Frank en Werner. Eenmaal boven bleek toch dat het redelijk doodliep en dat we terug moesten. Gelukkig was er aan de andere kant van de peil op de rots een touwladder die overwonnen moest worden.

Euforie ten top bovenaan deze ladder. Iedereen verheugde zich nu op het uitzicht van de waterval en lekker te kunnen douchen. Deze droom bleek snel weer eens niet waar, en er stond ons een steile klim te wachten door een kloof. Deze kloof was voorzien van stalen pinnen om ons aan vast te houden en om het nog luguberder te maken was er halverwege ook een mooie plas bloed waarneembaar.

Na deze klim kwamen we bij rotsformaties die uitzicht boden op een stroompje en in de verte een waterval. Toch was het uitzicht priceless. Na een half uur genieten was het dan toch weer tijd om terug te keren. Al was de heenweg zwaar en gevaarlijk, de terugweg was nog meergevreesd. Gelukkig heeft iedereen het overleefd, zei het met knikkende knieën en witte gezichten.

Tijdens de terugweg, die toch een uur of 3 in beslag nam, werden de stoere verhalen uitgewisseld over hoe dapper iedereen wel niet was (en terecht!). Tevens vroegen wij ons af hoe het de 7 km groep vergaan was. De mannen hebben van de 7 km een iets langere tocht gemaakt met onder leiding van Gertje toch ook wat uitdagende klimmetjes.

Gelukkig heeft iedereen deze dag overleefd, zelfs Leon die aan het einde van de 22 km met kramp stil kwam te staan en met de bus gered moest worden (inmiddels kan hij weer wat stapjes zetten). Maar bij terugkomst in het hotel was het tijd voor de tweede wedstrijd van het EK! Waarin Portugal voetballes gaf aan de Turken.

Tevens was dit onze laatste nacht in het Golden Gate National Park. Nog een keer genieten van het uitzicht op de mooie, verlichte, rotsformatie bij het slapen gaan. Met het slapen zit het wel goed, want iedereen is toch aardig vermoeid na deze inspanning en de indrukken van het mooie stukje Afrika. Nu snel de dekens over ons heentrekken, want al zijn we in Afrika, het is hier toch rond het vriespunt.